

Zlata Žunić

MIRIS GORKIH BADEMA

Gargantua i Pantagruel- i janjičari

Prošlomjesečni dobrano obrani švedski sto najtraženijih svjetskih i domaćih antifašističkih, globalističkih i demokratskih delicija, uz idilične scene proljetnjeg čišćenje isflekanih Red Carpet staza i stazica od učestalih promena navoštenih i nalaštenih subaša, u pratnji njihovih lakonogih grlica, uoči ovogodišnjih gala vatrometa glamurozne prezentacije novih modela mentalnog reinženjeringa Belle Epoque, preko noći su kreativni kulinari popunili zanosno garniranim sočnim nabujcima ksenofobije, slaviziranim jezicima kitova ulješura, salatam od blanširane demokracije, potom, grčkim sarmicama, specijalno za ovu priliku uvijenim u kameleonske želuce i mjuhure pirana, sa punjenjem od ruskog kavijara, začinjenog umakom iz orijentalnih listića indijske konoplje i sjemena afganistanskog maka, te ukrasima od flambiranih pustinskih guštera, sa perom zlatne ptice na neodoljivom pečenju od lemura i žirafe, te tofuom od kotrljanovih miomirisnih kuglica, i sve to znalački servirano sa koncentriranim ekstraktom gorkih badema. Domaćini svih ovogodišnjih globalističkih partija nirvana-dušebrižja su, niko drugi do legendarni divovi, Gargantua i njegov sin Pantagruel, šarmantne ljuline iz zemlje prosvetiteljske demokratske planetarne revolucije, čiji svijet počinje u usnoj šupljini, a završava u donjoj regiji, odakle se novi život rađa, dok se prazni suština. Za one koji ih ne poznaju dovoljno, recimo ovom prilikom da su uistinu posebni, jer su na svijet došli nakon jedanaestomjesečne trudnoće, kako to briljantno piše ražalovani opat i uspješni liječnik, **Fransoa Rable**, kome je vjerovati, jer nikada nije odustao od potrage za smislom u osebnim

manifestacijama ljudske nedomislenosti. Rable, tako, navodi da je prilikom Pantagruelova rođenja, primaljama na ruke najprije izmiljelo „*šezdeset osam mazgara; svaki na ularu vodi po jednu mazgu s tovarom soli; poslije njih ispade devet dvogrbih kamila, natovarenih šunkom i sušenim jezikom, pa sedam običnih kamila sa suhom sitnom jeguljom, pa dvadeset i pet kola punih luka svakojaka, crna, bijela, praziluka - što zaprepasti i poplaši već pomenute babice. Ali neke od njih rekoše:*

-Dobra zaliha..."

I pisac ovih redova se umah složio sa posljednjom konstatacijom, ama mu na spisku nedostaje svenaških exyu jaganjaca sa besplatnih i zamaštenih trpeza na hacijendama novih-starih janjičarskih brigada, koje se odmorne i zadrigle vraćaju oprobanim navadama međusobnih plećkanja i karnevalskih prepucavanja ispod maskara, uobičajenih u proljetnjem buđenju životnih sokova, a time i potreba. Pažnje vrijedan je i izborni galimatijas, započet u Hrvatskoj i Srbiji na Balkanu, te Francuskoj u EU, čiji je zajednički imenitelj u pobrkanim kriterijima i tragikomičnim paradoksima vrijednosnih i historijskih kontroverzi. Poseban šmek čitavom zamešateljstvu daje rokada uloga UN i NATO alijanse, čiji je posljednji, majski summit potvrdio da ishod kvalifikacijskih testova za priključenje Hrvatske, Srbije i BiH razvijenim zemljama svijeta, pobjednicama u svim ratovima (kojima pripada pravo namirenja gubitaka iz zlatnih rezervi šticećenika), pa bilo i u ulozi Rigoleta ili Sančo Panse, ovisi o ocjeni vojnog saveza koji brine o sigurnosti stanovništva Plave Planete, pa i po cijenu njihovih života. Naivno je misliti da njima možemo kao ubogom puku prodavati svijeću za rog, jer znaju najmoćniji među moćnima da se pita ne pravi od užeglog sala divlje svinje, nezrele magareće salamure i sasušeni ovčijih papaka, i da to što Gargantua i Pantagruel imaju na švedskom stolu u zemlji "krvi i meda" je posljednja zaliha sigurnosti iz tuđeg ruksaka. Baš kao što su bile i tuđe zadaće, diplomski radovi i projekti (o doktoratima da i ne govorim) u školskim danima i cjeloživotnim profesionalnim blefiranjima, kad su se aktualni vladaoci debelo mučili da savladaju gradivo, dovitljivo se dodvoravajući svojim današnjim žrtvama, snishodljivo od njih tražeći pomoć! Ili, možda, ipak, znaju da ovi ne umiju ništa drugo raditi, pa su kao ešalon ambicioznih bez talenta isključivo upotrebljivi za posebne namjene, u atmosferi opštenarodne demencije i progresivne duhovne elefantijaze nezajažljivih apetita onih što drže svijet za jaja? Neko viknu preko Drine: "... država Srbija, cenjeni publikume, nije u stanju da uredi svoja posla, a nesposobni se salonski lumpenpolitičari suprotstavljaju Imperiji, globalizaciji i ko zna čemu još simbolički vožnjama, plehanim bedževima i konceptualističkim porukama. I – da ne budem grešan samo prema aktuelnim – tako to rade već sto pedeset godina. I sa ovakvim

će cenjenim biračkim publikumom raditi još sto pedeset. Ako uopšte bude toliko vremena.“

Hadžije i dirlije, serdari i knjazovi

Dragi moj Rable, da li bi danas na prostoru exyu našao puno više materijala za svoje književne pentagrame? Nisam sigurna više u bilo što, jer je ljudski rod od prapostanja prokleo sam Otac-Stvoritelj, zbog manje ili više opskurnih manifestacija dekadentnih jurišnika na vladalački tron i prve safove za lažne božije poslanike, o čemu zorno govori i podatak da se za predstojeće, oktobarske izbore u BiH prijavilo više od 80 stranaka, svaka sa bazom od jedva 3,5 hiljada stanovnika, uključujući djecu i neopojane grobove!!! Ti crnoberzijanci ljudskih duša, sujetni i osvetoljubivi, zaklinjaće se u pravo i pravdu, srećan i čovjeka dostojan život, pa i mnogo više, uvijek u pričuvu držeći flašicu ekstrakta gorkog badema za kritičare bezočne laži, obmane i podvale, posežući uvijek istim redosljedom za spasonosnom floskulom svih neukih mitomanskih zgubidana o odbrani nacionalnih interesa. Nota bene: Bodeže i utoke je, da prostite, necivilizirano nositi na početku 21 milenija! Uostalom, efekat je istovjetan kada se hadžijama i dirlijama, serdarima i knjazovima učini da se prečesto spotiču o nečije ime, nebitno u kom kontekstu! Jedino je važno da taj dotični ne sjedi na zlatnoj žici snagom preporuke moćnih lobija, i učas je obr o zelen bostan. Jer, i tako je potrošen (čitaj: osiromašen), a treba mjesto napraviti za zaslužne čuvare poretka, u prvom redu bankarske i osiguravajuće lobije, te uspješne grupe i pojedince iz dijaspore, oli emigracije sa respektabilnim pasošima i državljanstvima, odakle još uvijek, zvanično i nezvanično, stižu nemale svote za brojne “humane” namjene. I, gle čuda, odjedamput nestaju zemljišta i nekretnine na najatraktivnijim lokacijama, da bi odmah potom bile „stavljene na raspolaganje“ stranim institucijama, inače sinekurama za djecu odabranih, uz enormne zakupnine, pa same sebe učas otkupe i oplode, na radost i zadovoljstvo učesnika ove jaranske polivalentne verižne trgovine, eufemizmom pragmatično definirane kao rodoljublje i repatrijacija. U zemlji gdje nekadašnja srednja klasa, građani, nosioci prosperiteta, žive na rubu opstanka, samo zato što su premašili onaj Mešin centimetar više, a da pritom nisu nikada pribavili nimalo jeftin certifikat unije kompulzivno posesivnih vlastodržaca Kontinuiteta (sa sve sloganom: Kurta sjaši, da Murta uzjaše!)?!

Dilberi i delije, serdari i hadžije, polako uviđaju da dani javašluka, mezetluka, ortakluka i prostakluka neumitno prolaze, pa sve žešće i sve češće organiziraju dirljive seanse odbrane narodnog ponosa koje niko normalan više u ovoj zemlji ne gleda i ne sluša. To sve, ipak, ne spriječava ciljano inficirane mutiranim virusom satrapa i ladoleži da se, ne baš osobito domišljato, ponovo late,

nagonski, poodavno oprobano recepta igara za ekscitirano gledateljstvo, spremno i dalje da povjeruje u čuda, uključujući i hljeb na vlastitom stolu, ispred nejači. Ne štete se, pritom, ni verbalna pesničenja, pa ni udarci u meko međunožje, dok su cjevanice za kleknuće još uvijek nezamjenjiv diskurs ubjeđivanja u snagu autoriteta.

Koncesije na naše duše i imetak, dar duhovnim evnusima

I sve ovo kvazi-kindergarten kungfuovanje za uspješan plasman faširanog mudrosertva očajnom puku bez izbora, e da lakše proguta još jednu gorku pilulu četvorogišnje borbe sa nemani neimaštine, umotane u teško pojmljivo nadri-jezikoslovlje duhovnih evnuha garde zaštitara, koji se arogantno vješto i uvjerljivo osiono ograđuju od svake primjese bezakonja, bez puno komentara, uz rijetku, dukatom plaćenu dubokomisaonu riječ “*badanj*”, čime se najefikasnije štiti stečevina iz majčine donesena! Oponiraj, majkoviću, reci da lažu, krađu i ubijaju, svi će se solidarno, bez razlike na jezičke i druge barijere, stušiti da zatuku zlotvora koji se usudio pokazati zube božijim poslanicima i pružiti jezičinu, tražeći samo zrnce pravde, tek da se osoli! A njih, poludmentirane od narcisoidnosti, neće biti nimalo stid što i dalje nezajazljivom pohlepom kidišu na tuđe, hrleći nekamo neznano u potrazi za svojim identitetom i nikada artikuliranim Ja, patološki trošeći tuđe zarađeno! Baš zbog toga u getu bez budućnosti roditelje tjeraju na puzanje do stranačke zastavice, nakačene na svaku iole značajniju poziciju, ali i kontejner, namijenjen, prije svega urbanom življu i seoskoj sirotinji, bezemljašima, koji moraju platiti desetostruku cijenu udahnutog kubnog metra zraka, jer nemaju u praznoj, od života očišćenoj zemlji, svoje lance šuma, pa tako niti pravo na kisik: “Dosta su kod vas bile pare!”, osiono me otpuha žena sa tri jajeta u kesici za 10 maraka, u najtežoj, bolesnoj jeseni 93. Nije mi tad bilo jasno da je ona, mučenica, u samo par oštrih riječi personalnog animoziteta prema građanki (nije mi bila dovoljna nacionalna i rodna segregacija!), izrekla glasno sve što je potom slijedilo, zamotano u licence svjetskih i europskih ekspertnih ingerencija za redizajniranje paradigme altruizma i mizantropije, i zakucavanje jugoslovenske orijentacije na stub veleizdaje. Sada sam sigurna da su mnogi već tada znali ko će dobiti koncesije na naše duše i imetak, ako preživimo unaprijed dogovoreno pucanje po šavovima. Danas su, usvajajući budžet sve tanji i manji, nakon godina arogantnog odbijanja projekata zapošljavanja, te restrukturiranja privrede (ako i znaju što to znači), potvrdili sve naše strahove da živeći željenu dominaciju nad stadom koje se nije osokolilo ni zablejati, ne samo

da su pobijedili, već su, poput Atile, uništili sve što im je ikada radalo kompleks inferiornosti i strahopoštovanje!

“Protuha je uništila genija!” (Oskar Wajld)

Unatoč katastrofalnom rejtingu zemlje, ti isti zlatni dečki, krcati parama, najmoćnijim argumentom personalnog autoriteta i nedodirljivosti, sa pokojom medaljom kao naznakom pripadnosti zaštićenim družinama, prešli su prag “odabranih”, zakucani u citadelu državotvornosti ankerima od doktorskih i posjedničkih titula, suvereno ovladavajući “naukom”, obrazovanjem i smrću! Da, smrću, baš kao što nam je govorila vrsna profesorica latinskog i književnosti, Bosiljka Marković, ne slučajno strah i trepet svih lažnjaka:” ***Naš čovjek je velik samo ako je sveštenik, učitelj, sudija i ljekar, a to su zanimanja koja nam određuju život! I, zapamtite djeco: ne poznaje stid, a u pamet se uzima samo kad ga po džepu lupiš!***” Da sve bude još grđe, luđe i tragičnije: kriteriji za odabir onih što će “preživjeti” pogrom civilizacijskog uspona do depopulacije za dvije trećine od sadašnjeg broja, prepušteni su lukavim i nimalo benevolentnim momcima, lišenim empatije, što dnevno mijenjaju dresove i pod zaštitom nalogodavaca imaju ekskluzivno pravo čišćenja torova od vječito obilježenih. Oskar Wajld bi rekao: “Protuha je uništila genija!” Koji će im vrag,? Da ih drži za onu stvar i citira Aristotela, tvrdi da ni Veliki Brat nije uvijek u pravu, da iskače iz medikritetske hipokrizije i uznemirava ribičone u plićaku, pravi pizdarije kritikujući sulude projekte i, pritom, uzima sebi pravo da posreduje u investicijama koje znače zapošljavanje, znače život?! Zaista, za toliko stupidnosti u ovoj zemlji valja imati muda! I, usto biti i opstati, posebice kao žena, u balkanskoj svijesti prepoznatljivo stvorenje isključivo kao materijal, manje ili više pogodan za pranje, čišćenje, peglanje i tucanje, zavisno od godina, umjetničkog dojma i tarifnog stava, ma šta to značilo! Sve je relativno u bosanskom loncu varijabli, osim konstante spiritualne dihotomije!

Siromaštvo i radost ne spavaju nikad u istom krevetu. (Portugalska nar. posl)

Podsjeti me prethodni pasaž na proces obrnut rođenju, dakle povratak u to isto mjesto koje nas je iznjedrilo i shvatih da nisu tako zločesti oni koji se zadovolje da nas tamo, svako malo, pošalju, jer nam se sigurnost i ljubav u majčinom truhu nikada više nisu ponovili. Istina, mnogima je to, naprosto nepojmljiva skarednost, premda govorimo hipotetički, sukladno Rableovoj petotomnoj sublimalnoj konstrukciji duhovne dekonstrukcije, frustrirajuće neučinkovite prilikom izvedbe tako fantastične ideje-povratka u materinu sa ili bez mirisa gorkog badema! Zamislite samo, dobri moji, što bi sve trebalo da ponesu sa sobom giganti od kojih cijela Vaseljena ovisi, i čijom milošću je svaki mrav ili crv, svejedno, krepko zdrav rođen, jer je imao dostatne uvjete za opsatanak, sudeći po stopi mortaliteta. Prema statistikama, lani su NATO snage ubile četiri posto manje civila nego 2010., što je značajan napredak, mada ne toliko važan kao porast BDP-a u ekonomijama država saveznica, što, opet, nije bilo dostatno za sve gigante svjetskog evolucijskog dinamizma, zbog čega su konzervativci ponovo dobili šansu od ljutih glasača, ne samo u Hrvatskoj i Srbiji, već i diljem nam lijepe planete, da simbolički odmutave epizodnu ulogu na mraginama anahronog, ali učinkovitog fašizma. Usto, njih je mnogo lakše „maknuti“, jer si sami raku iskopaju letalnim skokom u mitologiziranu prošlost, zadojeni autodestruktivnim nabojem mržnje prema svemu što pripada ljudskoj vrsti. A, kada je potrebno nešto drugačije, učas se nađe inventivni homo novus koji skuje najnevjerovatnije, gotovo egzotično patološku svinjariju, u što se najradije vjeruje u hororima inficiranoj sredini. Kako god, riječ o osiromašenim građanima svijera, nad kojima se, valjda zbog čestih povrataka u sigurnost materinog reproduktivnog aparata, prilično lako uspostavlja apsolutna kontrola somnabulnim konstrukcijama, lukavim spletkama i najprimitivnijim metodama, što, dakako, jako pali prilično retrogradno i oskudno obrazovano okruženje. Sistematično generirana socio-ekonomska matrica devolucije i depopulacije za račun ogromnih apetita Pantagruela i babe mu Gargantua? Ko će ga znati?! ***Nema stabla koje bi nosilo tako zle plodove kao što je čovjek***, zaključili bi Nijemci..

PR

DIOGEN pro kultura

[xtp://diogen.weebly.com](http://diogen.weebly.com)